

У Х В А Л А

**ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кушніренка Сергія Геннадійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу другого пункту 4 статті 16³ Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“

м. К и ї в
26 січня 2021 року
№ 17-3(І)/2021

Справа № 3-9/2021(12/21)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого,
Завгородньої Ірини Миколаївни,
Кривенка Віктора Васильовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кушніренка Сергія Геннадійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу другого пункту 4 статті 16³ Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“ від 20 грудня 1991 року № 2011–ХІІІ (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Кривенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Кушніренко С.Г. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають положенням статей 24, 64 Конституції України (є неконституційними), положення абзацу другого пункту 4 статті 16³ Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“ від 20 грудня 1991 року № 2011–ХІІІ зі змінами (далі – Закон), які застосовані в остаточному судовому рішенні в його справі – постанові Другого апеляційного адміністративного суду від 9 жовтня 2020 року.

У положеннях абзацу другого пункту 4 статті 16³ Закону зазначено: „У разі зміни групи інвалідності, її причини або ступеня втрати працездатності понад дворічний термін після первинного встановлення інвалідності виплата одноразової грошової допомоги у зв'язку із змінами, що відбулися, не здійснюється“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що оспорювані положення Закону ставлять його в нерівні умови з іншими військовослужбовцями, які отримали інвалідність внаслідок проходження військової служби, та обмежують право на гарантовану державою одноразову грошову допомогу, передбачену статтями 1, 16 Закону, що суперечить приписам статей 24, 64 Конституції України.

На підтвердження своєї позиції автор клопотання посилається на окремі положення Конституції України, законів України, практику Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення у його справі.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове

клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

2.1. Аналіз конституційної скарги дає підстави для висновку, що Кушніренко С.Г. не погоджується із законодавчо встановленим обмеженням у часі права військовослужбовців та осіб, звільнених з військової служби, на отримання одноразової грошової допомоги при зміні групи інвалідності, вважаючи його таким, що порушує право на соціальний захист військовослужбовців.

Із матеріалів конституційної скарги вбачається, що Кушніренко С.Г. реалізував своє право на отримання одноразової грошової допомоги після первинного встановлення йому III групи інвалідності у грудні 2015 року. За результатами проходження повторної медико-санітарної експертизи у грудні 2018 року йому встановлено II групу інвалідності з огляду на отримання травм, пов'язаних із захистом Батьківщини.

Однак автор клопотання не навів аргументів, які підтверджували б те, що оспорювані положення Закону, якими передбачена відмінність у становищі між військовослужбовцями, яким змінено групу інвалідності протягом двох років після первинного її встановлення, та військовослужбовцями, яким змінено групу інвалідності після спливу дворічного строку, не відповідають вимогам статей 24 та 64 Конституції України, і така відмінність не є виправданою.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кушніренка Сергія Геннадійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу другого пункту 4 статті 16³ Закону України „Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей“ від 20 грудня 1991 року № 2011–ХІІІ зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**